

Dosarul nr. 2ra-1045/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: GM. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu
împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Maxim
Romaliischi cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen
rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 ianuarie 2017 Serghei Mocanu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea
în termen rezonabil a hotărârii emise de Judecătoria sectorului Botanica, mun. Chișinău
din 16 mai 2007 pentru perioada 28 iulie 2015-16 ianuarie 2017 și încasarea din contul
bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor cu titlu de prejudiciu moral
suma de 1000 de euro.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 16 mai 2007
Judecătoria sectorului Botanica, mun. Chișinău a emis o hotărâre privind încasarea în
beneficiul său de la Iurie Varinschii a sumei de 5500 de dolari SUA și 1000 de lei.

Reclamantul a menționat că la 16 martie 2011 a depus spre executare silită
executorului judecătoresc Maxim Romaliischi titlul executoriu, emis în temeiul
hotărârii pronunțate, dar până la moment, titlul executoriu nu a fost executat integral,
deși au trecut mai mult de 60 de luni.

Serghei Mocanu a menționat că neexecutarea hotărârii se datorează exclusiv
inașchunilor executorului judecătoresc, care nu-l execută, deși, în opinia reclamantului,
există mai multe bunuri imobile și mobile în proprietatea debitorului Iurie Varinschii
care pot fi urmărite întru executarea hotărârii. Astfel, relevă reclamantul că instanța de
judecată este obligată de a constata încălcarea dreptului său la executarea în termen
rezonabil pentru perioada 28 iulie 2015 - 16 ianuarie 2017 a hotărârii judecătorești
emise de Judecătoria sectorului Botanica mun. Chișinău din 16 mai 2007 privind
încasarea de la debitorul Iurie Varinschii în beneficiul său a sumei de 5500 de dolari
SUA și 1000 de lei.

De asemenea, a considerat că instanța de judecată urmează a încasa din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său cu titlu de prejudiciu suma de 1000 de euro.

Prin încheierea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces ca intervenient accesoriu executorul judecătoresc Maxim Romaliischi.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Sergiu Mocanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Maxim Romaliischi cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că neexecutarea hotărârii judecătorești nu a fost generată de inacțiunile executorului judecătoresc, dar de starea financiară a debitorului, care nu dispune de bunuri în vederea achitării sumelor datorate. Or, din toate înscrisurile ce se atestă la materialele cauzei rezultă că executorul judecătoresc nu a rămas pasiv și a întreprins măsurile necesare pentru a executa hotărârea, iar neproducerea efectului scontat nu poate fi pus pe seama acestuia.

Suplimentar, instanța de apel a relatat că soluția dată derivă și din ceea că în cazul dat disputa este între două persoane fizice, iar faptul că o persoană fizică nu dispune de mijloace bănești ori alte bunuri - nu poate fi temei pentru angajarea răspunderii statului, prin prisma Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

În contextul dat, instanța de apel a indicat că argumentele apelantului precum că neexecutarea hotărârii se datorează executorului judecătoresc, care intenționat nu execută, sunt declarative pentru că toate circumstanțele care se atestă în perioada 28 iulie 2015 – 16 ianuarie 2017 relevă că obligația executorului judecătoresc de a asista creditorul a fost executată cu diligența necesară de către acesta. La fel, instanța de apel a considerat că și criticile apelantului precum că neexecutarea hotărârii se datorează executorului judecătoresc, care intenționat nu execută, deși debitorul Varinschi Iurii dispune de mai multe bunuri mobile și imobile din care se poate executa hotărârea, sunt neîntemeiate, întrucât conform răspunsului nr.03/7598 din 04 aprilie 2011, Iurii Varinschi nu deține cu drept de proprietate unități de transport (f.d. 23), iar conform raportului motivat prezentat de executorul judecătoresc, imposibilitatea executării documentului executoriu se datorează faptului că bunurile imobile ce aparțin debitorului sunt gajate în favoarea BC „Moldova Agroindbank” SA (f.d. 15-16).

În concluzie, instanța de apel a remarcat că prima instanța, analizând cumulul circumstanțelor stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare și probele anexate la materialele cauzei, justificat a constatat lipsa încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral, motiv pentru care întemeiat a dispus respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

La 29 martie 2019 Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, întrucât instanța de apel la judecarea cauzei a aplicat eronat normele de drept material și de drept procedural, fapt ce constituie o încălcare a dreptului recurentului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO și art. 8, 226, 27 Cod de procedură civilă.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 17 ianuarie 2019 și a expediat-o în adresa participanților la proces la 18 februarie 2019, drept dovadă servind scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f.d. 147).

Astfel, Completul reține că recursul declarat de către Serghei Mocanu, la 29 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Serghei Mocanu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh